

om, jeg for mit Bedkommende vilde anse det for ønskeligt, om vi kunde gaa lige saa vidt som Regjeringen, idet den jo i §§ 7—8 har stillet Forslag om Anvendelse af en Sum af 2 Millioner Kroner til at afhjælpe Nøden. Dette vil svare til et Bidrag af omtrent 1 Kr. pr. Indbygger. Naar man imidlertid vil have for Die at faae denne Lov til at gaa gjennem Rigsdagen saa hurtig og med saa saa Bausfæligheder som muligt, maa man sikkert ikke sætte Bidraget saa høit, thi der kan jo ikke være Tvivl om, at der i det Mindste fra forskjellige Sider vil være nogen Betænkelighed ved at gaa ind paa den Grundføetning, der etableres ved at hde et direkte Statsstusud til at afhjælpe Trangen i den arbejdsløse Tid, og at man vil være mere tilbøielig til at overvinde sine Betænkeligheder, naar Statsstusudet ikke sættes for høit. Seg skal derfor forbeholde mig til 2den Behandling at stille Forslag om, at der ydes et Bidrag af 50 D. for hver Indbygger, hvilket svare omtrent til et Tilstusd af 1 Million Kroner, og haaber derved, at der er stillet et saa rimeligt og billigt Forslag fra nærværende Things Side, at Sagen ikke af den Grund vil støbe paa foretagne Bausfæligheder andetsteds. Imidlertid vil jeg strax her udtale, at, dersom der fra anden Side skulde vise sig Stemning for at gaa videre, da vil jeg, og jeg er overbevist om, ogsaa mine Meningsfæller her i Thinget, være villige til at gaa til det dobbelte Beløb. Det vil imidlertid kunne ske ved en særlig Tillægslov, som man vel vil kunne enes om, men jeg vil anbefale at indfrænte sig hertil ved nærværende Lovforslag og søge med al mulig Hurtighed at fremme det, inden vi skilles ved Juletid, for at hde den trængende Befolkning den Julegave, som Regjeringen har tiltænt den ved nærværende Lovforslag.

Dinesen: Der fremkom en Yttring fra den ærede Taler, der nu satte sig (Tauber), som glædede mig, den nemlig, at han begyndte sit Foredrag med at udtale en Erkjendelse af, at der var Arbejdsløshed til Stede, og senere i sit Foredrag kom han til at tilføie en Erkjendelse af, at der forendten Arbejdsløshed for Tiden ogsaa var en betydelig Forretningsløshed her i Landet. Nu forekommer det mig, at hvis vi skulde gaa den Vej, som det ærede Medlem gjennem sit Foredrag nu har anbefalet os at gaa, som man ganske vist til at kunne gjøre Noget i een Retning for de Arbejdsløse, men ikke ved at skaffe dem Arbejde, men ved at skaffe ganske enkelte Mennesker noget Mere at leve af uden i Øvrigt at skaffe dem Beskjæftigelse; men man gjør ikke Noget i Ret-

ning af at afhjælpe den Forretningsløshed, der er her i Landet, og som jeg tror, vil vise sig at være lige saa trykkende som selve Arbejdsløsheden. Ved det af Regjeringen foreslaede opnaar man Noget i begge Retninger. Ved at skabe Virksomhed i Landet i et saadant Omfang som af Regjeringen foreslaet — især hvis denne Virksomhed kan komme til at udfolde sig hurtig — hjælper man først og fremmest noget paa Forretningsløsheden, og derigjennem, at man hjælper paa den, hjælper man ogsaa paa Arbejdsløsheden i en ganske væsentlig Grad. Hvad man ikke naar derved, er det jo klart, at man søger at afhjælpe ved alle de øvrige Bestemmelser i Lovforslaget om yderligere at sætte Kommunerne i Stand til saa vidt muligt at kunne raade Bod paa de Mangler, der findes Landet over. Regjeringens Forslag har jo den Fordel, at det hjælper ved at give Arbejde, medens det ærede Medlem vil hjælpe uden at skabe noget som helst Arbejde, vil paa en Maade øse Penge ud saaledes, at der ingen Virksomhed vil blive udfoldet for de Midler, Staten stiller sig af med. Ved Regjeringens Forslag komme 2 Millioner Kroner i Løbet af meget kort Tid i Omløb til forskellige Arbejder, og disse Arbejder fordeles paa en meget naturlig Maade hele Landet over; det hjælper baade paa Arbejdsløsheden og Forretningsløsheden. Det sætter den, der mangler Arbejde, i Stand til at skaffe sig Opholdet derved, at han fortjener ved sit Arbejde det, han kommer i Besiddelse af, det, han skal leve af med sin Familie, altsaa paa en Maade, der i ganske anden Grad maa være tilfredsstillende for enhver ærefjær Arbejder end den Maade, at han modtager det som en Understøttelse fra det Offentlige. Seg skjønner ikke, at det er nogen naturlig Vej at gaa, som er foreslaet af det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem antede over, at det vilde kræve lang Tid at undersøge hver enkelt af disse Poster, som gjennem en lang Marckætte er bragt i Forslag fra Regjeringens Side, kan jeg ikke med ham erkjende, at dette bør kræve lang Tid; den langt overveiende Del af disse Poster er fuldstændig nøie bekendt for os, og det er hvert enkelt Medlems egen Skyld her i Thinget, dersom han ikke har dannet sig en Forestilling om, hvorvidt disse Bevillinger ere nødvendige eller ikke. (Afbrydelse.) Et æret Medlem afbrød mig med at sige, at de ere forkastede. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber), der nu havde Ordet, sagde, at han ikke skulde komme ind paa den konstitutionelle eller politiske Side af Sagen. Seg skal ogsaa holde mig saa me-